

далестъ. Повече искаше да играе и лудува, отколкото да се учи. Той не искаше да слуша родителитѣ си, но нѣмаше какво да прави. Покори се и влѣзе въ четиритѣ стѣни на пансиона.

II.

Трайко е вече въ пансиона. Лошитѣ другари не сж около него. Нѣма вече, кой да го кара да лѣже касапина и да краде пари. Наоколо вситѣ момчета сж добри. Тѣ сж честни, трудолюбиви, работни. Всѣкой си гледа работата. Кога е врѣме за учение, учятъ се; кога е врѣме за почивание, почиватъ; кога е врѣме за расходка, расходдатъ се; кога е врѣме за играение, играятъ. Трайко не бѣше наученъ на редъ и дисциплина. Нему всичко това много мжчно се виждаше. Най-мжчно му бѣше, когато ги събирахж да се учятъ и когато влизахж въ классъ. Той повече дрѣмѣше тогава, отколкото се учеше и внимаваше. И за това бѣше слабъ ученикъ и получаваше лоши бѣлѣжки.

Днитѣ минавахж Трайко не можеше лесно да се отучи отъ лошитѣ навици. Освѣнъ гдѣто пушеше тютюнъ въ пансиона, ами той и крадѣше. Кражбата му станж втора природа. Макаръ и да нѣмаше нужда, все прибираше чуждото. Нѣмаше день да се не изгуби нѣкому или тетрадка, или моливъ. Кждѣ се дѣватъ? Кой ги взима? Кой краде?

— Момчета, нѣкой крадѣ измежду насъ, каза единъ отъ ученицитѣ. Ако го намѣримъ, да го накажемъ.

— Не, да го изплюваме, обади се другъ ученикъ.

— Не само да го изплюваме, ами и да го изблемъ.